

РЕШЕНИЕ

№ 5457

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **10838** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 4269 от 26.09.2024 г., постановено по НАХД № 9872/2024г., Софийският районен съд, Наказателно отделение /НО/, 99 състав е потвърдил издаденото от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ Наказателно постановление № Р-10-119 от 14.06.2024 г., с което на основание чл. 290, ал. 9, т. 1, пред. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) на дружеството са наложени четири имуществени санкции в размер на 1000 лева всяка за четири нарушения на чл. 63, параграф 1, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565г.

Недоволно от решението, „Банка ДСК“ АД е подало касационна жалба с искане съдебният акт да бъде изцяло отменен, както и потвърденото НП. В касационната жалба се поддържа, че решението е постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1,т.1 НПК. Излагат се доводи, че неправилно е определена правната квалификация, а именно чл.290, ал.9, т.1, предл. 1 от ЗПФИ, тъй като Делегиран регламент 565/2017г. не е нормативен акт по прилагането на закона. Счита за неправилен и извода, че Банката е била в нарушение на първия работен ден от всяко съответно тримесечие, като следва да се има предвид оригиналния текст на

английски език, според който изразът е „на тримесечна база“ или „на тримесечен отчетен период“. Твърди, че и от отговора на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) не може да се тълкува, че този срок е „първият работен ден следващ изтичането на тримесечието“. Поддържа, че в случая сме изправени пред непълнота в нормативен акт, доколкото разпоредбата на чл.63, ал.1 от Делегиран регламент 565/2017 г. не регламентира срока, в който следва да се изпраща справка на клиентите, което налага се извода, че липсва установен в закон конкретен състав на административно нарушение, което да е осъществено от страна на Банката, следователно липсва основание за налагане на административнонаказателна отговорност. Изтъква, че по делото е установено, че въпросните справки са предоставени на клиентката на 17.11.2022 г. и така от страна на Банката е изпълнено задължението по чл.63, ал.1 от Делегиран Регламент 565/2017.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, представляван от юр. Л., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, като се запозна с касационната жалба и наведените касационни основания, становищата и доводите на страните, прие следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол. По същество е основателна.

От фактическа страна решаващият състав на СРС е установил следното:

„Банка ДСК“ АД е инвестиционен посредник, вписан в регистъра на инвестиционните посредници по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), предвид което при предоставянето на инвестиционни услуги следва да съблюдава правилата на ЗПФИ и актовете по прилагането му.

На 04.08.2023 г. в КФН постъпила жалба от А. Г. Я., в която се посочвало, че до 2020 г. същата притежавала спестовен влог в „Банка ДСК“ АД. На 19.06.2020 г. била потърсена от служител на „Банка ДСК“ АД, който ѝ предложил нов, по-изгоден спестовен влог без месечни такси. Две години по-късно (в края на 2022 г.) г-жа Я. разбрала, че спестяванията ѝ били инвестирани в дялове на Договорен фонд (ДФ) „ДСК Стандарт“, в резултат на което била претърпяла загуба в размер на 3000 лева. А. Я. твърдяла, че е сключила договора за инвестиране във финансови инструменти, след като е била въведена в заблуждение и искала спестяванията ѝ да бъдат върнати в депозитната сметка.

От страна на КФН била извършена проверка, при която било установено наличието на договор № CONTR/20/06196/23.06.2020 г. за покупка и обратно изкупуване на дялове на договорни фондове, дистрибутирани от „Банка ДСК АД, сключен между Банката и А. Г. Я..

Съгласно разпоредбата на чл. 63, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565, инвестиционните посредници, които държат финансови инструменти на клиенти или средства на клиенти, изпращат веднъж на тримесечие на всеки клиент, за когото държат финансови инструменти или средства, справка на траен носител за тези финансови инструменти или средства, освен ако такава справка е предоставена в

друга периодична справка. При поискване от клиента инвестиционните посредници предоставят тази справка по-често срещу възнаграждение, определено на търговска основа.

Според документите в клиентското досие на А. Я., в резултат на сключения между нея и „Банка ДСК“ АД Договор № CONTR/20/06196/23.06.2020 г., на 23.06.2020 г. е била подадена Поръчка-договор (нареждане) за покупка на дялове на договорен фонд (дялове на предприятие за колективно инвестиране). Нарездането било за покупка на дялове на ДФ „ДСК Стандарт“, емисия BG9000003053, като стойността на поръчката била 33 300 лева. От представена от „Централен депозитар“ АД Справка за сделки с финансови инструменти, сключени от А. Г. Я. за периода от 01.01.2018 г. до 21.11.2023 г., било видно, че г- жа Я. е притежавала финансовите инструменти в периода от 24.06.2020 до 06.12.2022 г. Финансовите инструменти били държани от г-жа Я. чрез „Банка ДСК“ АД, в качеството ѝ на инвестиционен посредник, и в този смисъл Банката е била длъжна в посочения период да предоставя на клиента си веднъж на тримесечие справка на траен носител за тези финансови инструменти, съобразно изискването на чл. 63, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565.

Банката е представила в КФН справки за финансовите инструменти и средства на А. Я. към 31.12.2020 г., към 31.03.2021 г., към 30.06.2021 г., към 30.09.2021 г., към 31.12.2021 г., към 31.03.2022 г., към 30.06.2022 г. и към 30.09.2022 г. В придружителното писмо, с което били представени в КФН цитираните справки, било посочено, че „документите са връчени на А. Я., но екземплярите на банката не са подписани от клиентката“. На представените в КФН копия на справки собственооръчно било изписано: „2109/17.11.2022 Г./Т146 предадено на клиента“, като било посочено име и подпис на служител на Банката. Допълнително „Банка ДСК“ АД посочвала, че справките за притежавани финансови инструменти били представени на госпожа Я. при явяването ѝ в банката на 17.11.2022 г.

Проверяващите приели, че разпоредбата на чл. 63, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 изисква от инвестиционния посредник, който държи финансови инструменти на клиенти или средства на клиенти, да изпрати веднъж на тримесечие на всеки клиент справка на траен носител за тези финансови инструменти или средства. Дори и да се приеме, че справките за притежаваните от г- жа Я. финансови инструменти са ѝ били предоставени на 17.11.2022 г., предвиденото в чл. 63, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 задължение е щяло да бъде изпълнено, ако инвестиционният посредник е изпратил на клиента на всяко тримесечие справка за клиентските активи. Вместо това Банката е съхранявала изготвените справки, без да е предоставила същите на клиента си. Справките, които Банката твърди, че е предоставила на А. Г. Я., са към последния ден на всяко тримесечие - 31 декември, 31 март, 30 юни и 30 септември. Следователно в изпълнение на предвиденото в Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 Банката е следвало да изпрати същите на клиента в първия работен ден, следващ изтичането на съответното тримесечие.

Проверяващите приели, че като не е изпратило на клиента си А. Г. Я. Справка за финансови инструменти и средства към 31.12.2021 г., към 31.03.2022 г., към 30.06.2022 г. и към 30.09.2022 г., „Банка ДСК“ АД е нарушило четири пъти разпоредбата на чл. 63, параграф 1, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565, като нарушенията са извършени съответно на 05.01.2022 г., на 02.04.2022 г., на 02.07.2022 г. и на 04.10.2022 г. в [населено място].

Срещу „Банка ДСК“ АД бил съставен АУАН № Р-06-427 от 15.12.2023 г. за четири

отделни нарушения на чл. 63, параграф 1, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 г. Въз основа на него било издадено процесното НП № Р-10-119 от 14.06.2024 г., с което на основание чл. 290, ал. 9, т. 1, пред. 1 от ЗПФИ на дружеството са наложени четири имуществени санкции в размер на 1000 лева всяка.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат изискуемите реквизити, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По същество е приел, че „Банка ДСК“ АД е извършила сочените нарушения на чл. 63, параграф 1, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 г., за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството на основание чл. 290, ал.9, т.1 предл. първо от ЗПФИ.

Решението е неправилно.

Административнонаказателната разпоредба на чл.290, ал.9, т.1 ЗПФИ предвижда, че за нарушения по ал. 1 и ал. 3 – 7 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размер, както следва: по ал. 1, т. 1 – 3 – от 1000 до 5000 лв, а при повторно нарушение – от 2000 до 10 000 000 лв. Съответно, ал.1,т.1 на същата разпоредба, под която са подведени деянията, установява наказуемост за нарушението на: член 14, ал. 2, чл. 63, ал. 4, чл. 68, ал. 1, чл. 71, ал. 1 – 12, чл. 72 – 74, 78, 79, чл. 79а, ал. 3, чл. 80, чл. 89, ал. 6, чл. 130, чл. 133, чл. 160, ал. 9, чл. 200 – 204 или на нормативните актове по прилагането на закона.

В случая като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 63, параграф 1, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 г. Това обаче не попада в нито една от хипотезите, предвидени в чл.290, ал.1, т.1 от ЗПФИ. В този смисъл основателни са възраженията на касационния жалбоподател, че Делегиран регламент 565/2017г. не е нормативен акт по прилагането на закона. Без да се поставя под въпрос задължителния характер на Регламента в неговата част, както и обстоятелството, че същият е незаконодателен акт, който допълва и е издаден на основание Директива 2014/65/ЕС, това не е достатъчно и не може да обоснове извод, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 г. е акт по прилагането на закона по смисъла на чл.290, ал.1, т.1 ЗПФИ. Предвид обстоятелството, че се касае за административнонаказателна разпоредба, същата следва да се тълкува стриктно, с оглед на което акт по прилагането на закона по смисъла на чл.290, ал.1, т.1 ЗПФИ може да бъде само акт, издаден на основание и за изпълнение на ЗПФИ. Доколкото Делегиран регламент 2017/565 г. е акт на правото на ЕС и несъмнено не е издаден по прилагането на ЗПФИ, нарушаването на неговата разпоредба не може да бъде съставомерно деяние по чл.290, ал.9, т.1 вр. ал.1, т.1. В този смисъл правно несъстоятелна е тезата на ответника, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 г. се явява акт по прилагането на закона, тъй като той допълва акт от по-висока степен, какъвто е Директива 2014/65/ЕС, чиито изисквания пък са транспонирани в ЗПФИ. Подобно тълкуване противоречи на основни принципи на правото и конкретно на разпоредбата на чл.46, ал.3 вр. ал.2 от ЗНА.

Като не е съобразил изложеното по-горе, районният съд неправилно е приложил закона и е приел, че отговорността на касатора е законосъобразно ангажирана. С оглед на това решението му следва да бъде отменено, като вместо него бъде постановена отмяна на процесното наказателно постановление.

Предвид изхода от делото следва да бъде уважена претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, като му бъде присъдена сумата от 200 лева, съгласно чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за

заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. второ и чл. 222, ал.1 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4269 от 26.09.2024 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, постановено по АНД № 20241110209872 по описа за 2024г., и ВМЕСТО него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-119/14.06.2024 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на „Банка ДСК“ АД, на основание чл. 290, ал. 9, т. 1, предл.1 от ЗПФИ са наложени четири имуществени санкции от по 1000 лева всяка, за четири нарушения на чл. 63, параграф 1, ал.1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на „Банка ДСК“ АД сума в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: